

5 kwietnia 1930 r.

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

HM 1 r 33/00

Nr 463.

Kl. 21 f 50.

Otto Joseph
(Berlin, Niemcy).

Oprawka z gwintem do żarówek z kurkiem i rurkowem przyłączeniem przewodników.

Zgłoszono 14 kwietnia 1920 r.

Udzielono 21 sierpnia 1924 r.

Pierwszeństwo: 27 stycznia 1919 r. (Niemcy).

Dotychczasowe urządzenie zacisków rurkowych do przewodników w oprawkach do żarówek z trzonkiem gwintowanym wykazuje tę niedogodność, że te zaciski, jako niezamknięte, dopuszczają przeciągnięcie przewodników nawylot. Jeżeli więc przy wprowadzaniu przewodników do rurek łączowych nie dopilnuje się, aby się one w nich kończyły, to w razie wystawiania przewodników z zacisku zachodzi niebezpieczeństwo, że mogą one zetknąć się z innymi częściami metalowymi, które są przyśrubowane do cokołu oprawki (wykonanego z porcelany lub materiału izolującego) i mogą w ten sposób wywołać zwarcie. Dotychczasowe urządzenie zacisków

rurkowych w oprawkach z tulejką gwintowaną wymaga oprócz tego, aby tulejka ta posiadała u swej podstawy, koło cokołu wykroje, co sprawia, że wytrzymałość tulejki ulega zmniejszeniu i jest niekorzystnem ze względu na wpływy stanu pogody i powietrza.

Według wynalazku niniejszego zaciskom rurkowym oprawki z tulejką gwintowaną nadaje się taki kształt, że dotknięcie przewodników do części metalowych, przyśrubowanych do cokołu oprawki, staje się niemożliwe. Stosownie do wynalazku cel ten zostaje osiągnięty w ten sposób, że jeden zacisk rurkowy opiera się o cokół oprawki zamykającej jego wylot, wskutek

czego przewodnik nie może wystawać poza cokoł oprawki, drugi zaś zacisk jest połączony zapomocą wywinęcia z tulejką gwintowaną nieposiadającą bocznych wykrojów, przyczem ten zacisk umieszczony jest tak, że przewodnik nie może dotykać innych części metalowych, przyśrubowanych do cokołu oprawki.

Na rysunku przedstawiony jest przykład wykonania tego wynalazku.

Fig. 1 przedstawia przekrój podłużny oprawki prostopadły do osi wyłącznika.

Fig. 2 — przekrój poprzeczny wzdłuż linii A—B na fig. 1.

Fig. 3 — przekrój wzdłuż linii C—D na fig. 2.

Fig. 4 — widok oprawki od strony tulejki gwintowanej.

Fig. 5 — przekrój wzdłuż linii E—F na fig. 4.

Oprawka posiada kontakty sprężyste *a* i *b* (fig. 1), które mogą być połączone zapomocą wyłącznika *c*. Kontakt *a* jest przymocowany do cokołu *e* oprawki zapomocą śruby *d* i naśrubka *f*, który umieszczony jest w czworokątnym zagłębieniu cokołu. Do kontaktu *a* przynitowany jest zacisk rurkowy *g* (fig. 2 i 3), który opiera się swym końcem o cokoł *e*, w miejscu *h* tak, iż otwór zacisku *g* zamknięty jest u dołu przez powierzchnię *h* cokołu *e*, wskutek czego wprowadzony przewodnik nie może wystawać z zacisku *g*, lecz sięgać może jedynie do jego dna, które utworzone jest przez część *h* cokołu *e*, przyczem przewodnik ten nie może dotykać do jakiegokolwiek części metalowej, przyśrubowanej do cokołu *e*.

Drugi zacisk rurkowy *i* jest umocowany w cokole *e* z boku, tak, że przewodnik, wprowadzony do niego, nie może zetknąć się z żadną metalową częścią, przyśrubowaną do cokołu *e* oprócz tulejki gwintowanej *k*, która jak to widać z fig. 3 i 5, jest połączona z zaciskiem rurkowym *i* przez

wywiniecie jego brzegów, dzięki któremu zacisk *i* służy równocześnie do przymocowania tulejki *k* do cokołu *e*.

Tulejka gwintowana *k* posiada, jak to widać specjalnie na fig. 4 i 5, w swym kołnierzu wywinętym nawewnątrz, otaczającym środkowy otwór, tylko dwa otwory, służące do przymocowania tulejki *k* do cokołu *e* zapomocą zacisku rurkowego *i* oraz śruby *l*. Tulejka *k* nie posiada bocznych wykrojów. Śruba *l* przymocowana jest do oprawy zapomocą naśrubka *m*, który jest umieszczony w zagłębieniu cokołu *e*.

Powyższe rozmieszczenie zacisków *g*, *i* posiada również i tę zaletę, że śruby zaciskowe zacisków *g*, *i* leżą po tej samej stronie oprawki równolegle do siebie, wskutek czego nie ma potrzeby, jak dotychczas, przekręcać częściowo oprawkę przy łączeniu przewodników; najlepiej umieścić śrubki *n*, *o* w oprawce naprzeciw uchwytu wyłącznika.

Zastrzeżenia patentowe:

1. Oprawka do żarówek z trzonkiem gwintowanym z rurkowymi zaciskami do przewodników, znamienna tem, że jeden z zacisków rurkowych (*g*) opiera się swym końcem o powierzchnię cokołu (*e*), zamykającą wylot zacisku, dzięki czemu zetknięcie się przewodu wpuszczonego do zacisku (*g*) z jakąkolwiek częścią metalową oprawki, przyśrubowaną do cokołu (*e*), staje się niemożliwym.

2. Oprawka według zastrz. 1, znamienna tem, że drugi zacisk rurkowy (*i*) połączony jest z tulejką gwintowaną (*k*), najlepiej zapomocą wywinęcia jego brzegów, i umieszczony w cokole (*e*) oprawki tak, iż przewodnik zamocowany w tym zacisku nie ma możliwości dotknąć jakiegokolwiek innych części metalowych oprawki, przyśrubowanych do cokołu (*e*).

3. Oprawka według zastrz. 1 i 2, zna-

mienna tem, że tulejka gwintowana (*k*), nie posiadająca bocznych wykrojów, przymocowana jest do kadłuba oprawki zapomocą wywinięcia brzegów jednego z zacisków rurkowych oraz zapomocą śrubki przytrzymującej.

4. Oprawka według zastrz. 1 — 3, zna-

mienna tem, że zaciski rurkowe (*g, i*) umieszczone są w cokole (*e*) jeden obok drugiego, naprzeciw uchwytu wyłącznika.

Otto Joseph.
Zastępca: Inż. Cz. Raczyński,
rzecznik patentowy.

